31/01/2021

БЪЛГАРИЯ: Черквите, за които няма пари – срамът на нацията

Има църкви, които не бива да виждаме, може би, за да не се срамуваме, че са в такова състояние, една от тях е църквата „Св. Теодор Тирон“ край Бобошево, предаде кореспондентът на БГНЕС за региона.

Тя се намира край пътя Бобошево-Невестино-Кюстендил. Профучавате край нея по пътя за Невестино, без да знаете, че пропускате разрухата. И по-добре, че не я виждате. Важен е пътят, а не детайлите край него. А трябва да е обратното. Но не е така, защото разрухата е другата фасада на прокламирания просперитет. Вижте селата, пътищата към тях, осъдените на свобода – затвор от дошлата демокрация техни жители, както определи битието си един родопчанин.

На един от сводовете на църквата от XII век, полуизтрит е образът на Спасителя. Очите му се бели-невиждащи. Може би така трябва да бъде, за да не вижда, че го виждаме. Срам, тъга, нещо такова.

Стенописите все още греят в боите отпреди 7 века, макар, че от тях са останали само фрагменти. Ктиторски портрети, старозаветни сцени, някакви

битки личат по порутената мазилка. Зидовете се разпадат и макар покрит с нещо като саркофаг, храмът е жив. Като надеждата, че ще дочака по-добри дни.

Преди 5 г. бе укрепен с 38 хиляди долара, отпуснати от Държавният департамент по инициатива на американския посланик Джеймс Уорлик, посетил го на 1 август 2012 г.. А го укрепиха, защото издигнатата през 1962 г. защитна дървена барака, играеща ролята на покрив рухна.

Вътре в храма е поставено скеле, което пречи да се разгледат стенописите. Провираш глава между дъските, за да видиш лицата на светците, които изтъняват и чезнат като пламъка на догаряща свещ.

Държава, която е блокирана и удавена от метър придошла вода и 30 см. сняг, че и от „плаващи пясъци“ не бива, не нещо повече – не заслужава да има история.

За „Свети Теодор Тирон“ няма пари, за да го възстановим, но пък за повредения от горелите боклуци мост само на 20 км. по-нататък похарчихме близо 2 милиона. И шест милиона за срутището преди Рилския манастир, което пак падна.

А Исус чака и поглед му става все по-празен, в очакване архитектурно-художественият паметник на културата с национално значение да се докопа до някоя европрограма за възстановяването му.

А иначе Община Бобошево се прочу преди години с построената обществена тоалетна с европари.

Народ, който строи с евросредства тоалетни, докато храмовете му се рушат не заслужава да има минало. Камо ли бъдеще.

— bgnesagency.com